

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 97.232 van 28 juni 2001
in de zaak A. 51.174/VII-11.883.**

In zake : de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM),
die woonplaats kiest bij
advocaten M. HUYBRECHTS, P. ENGELS,
M.-Ch. CRAEN en vennoten,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Amerikalei 73

tegen :

1. de stad GISTEL,
2. de bestendige deputatie van de provincie-
raad van WEST-VLAANDEREN.

tussenkommende partij :

de n.v. BOUWBEDRIJF VERHELST en Cie,
die woonplaats kiest bij
advocaat I. LARMUSEAU,
kantoor houdende te GENT,
Visserij 157 A.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM) op 16 april 1993 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van :

- 1) het besluit van 23 november 1992 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Gistel houdende wijziging van de milieuvergunningsvoorwaarden opgenomen in het besluit van 13 februari 1992 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen waarbij aan de n.v. Bouwbedrijf VERHELST & CIE de vergunning wordt verleend voor het

- uitbreiden van een klasse III-stortplaats, gelegen aan de Steenovenstraat te Snaaskerke;
- 2) het besluit van 4 februari 1993 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen waarbij het beroep van de verzoekende partij tegen voormeld besluit van 23 november 1992 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Gistel onontvankelijk wordt verklaard;

Gelet op het arrest nr. 78.796 van 18 februari 1999 waarbij de debatten worden heropend en het door de Auditeur-generaal aangewezen lid van het Auditoraat wordt belast met het aanvullend onderzoek;

Gezien het aanvullend verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de beschikking van 25 januari 2000 die de neerlegging ter griffie van het aanvullend verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de tweede verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 6 maart 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 29 maart 2001;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat W. SLOSSE, die verschijnt voor de verzoekende partij, van Afdelingschef K. DEWULF, die verschijnt voor de

tweede verwerende partij en van advocaat I. LARMUSEAU, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Audi-teur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1.1. Overwegende dat de verzoekende partij in haar tweede middel de schending aanvoert van de artikelen 54, § 4, 1° en 50, 1°, van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (Vlarem 1), doordat het provinciebestuur haar op 15 december 1992 meedeelde dat haar beroep ontvankelijk is, doch met het tweede bestreden besluit het beroep alsnog onontvankelijk verklaart, terwijl overeenkomstig artikel 50, 1°, van Vlarem 1 de beslissing omtrent de al dan niet ontvankelijkheid dient genomen te worden binnen veertien dagen na de bekendmaking van het beroep;

Overwegende dat de tweede verwerende partij repliceert dat de eindbeslissing omtrent de ontvankelijkheid van het beroep bij haar ligt;

Overwegende dat de verzoekende partij in haar memorie van wederantwoord benadrukt dat het de bestendige deputatie of de door haar gemachtigde ambtenaar is die het beroep op zijn ontvankelijkheid onderzoekt;

Overwegende dat de tussenkomen de partij aanvoert dat de eerste beslissing over de ontvankelijkheid noodzakelijk een voorlopige beslissing is;

1.2.1. Overwegende dat artikel 54, § 4, 1°, van Vlarem 1 bepaalt dat het onderzoek naar de ontvankelijkheid van het beroep geschiedt overeenkomstig de bepalingen van artikel 50, 1° van Vlarem 1; dat deze laatste bepalingen luiden als volgt :

“Het in artikel 49 bedoelde beroep wordt bekendgemaakt en behandeld als volgt :

1. Onderzoek ontvankelijkheid;
 - a) de Bestendige Deputatie van de provincieraad of de door haar daartoe gemachtigde provinciale ambtenaar onderzoekt het beroep en zijn bijlagen op zijn ontvankelijkheid;
 - b) wordt het beroep onontvankelijk bevonden, dan wordt de indiener van het beroep door de Bestendige Deputatie van de provincieraad of de in sub a) vermelde gemachtigde ambtenaar binnen veertien kalenderdagen na het verstrijken van de periode van bekendmaking bedoeld in artikel 31 hiervan per ter post aangetekend schrijven in kennis gesteld; de procedure voor het niet ontvankelijk bevonden beroep is hiermee beëindigd;
 - c) wordt het beroep ontvankelijk bevonden, dan wordt de indiener van het beroep door de Bestendige Deputatie van de provincieraad of de in sub a) vermelde gemachtigde ambtenaar binnen veertien kalenderdagen na het verstrijken van de periode van bekendmaking bedoeld in artikel 31 hiervan per ter post aangetekend schrijven in kennis gesteld; in zoverre het beroep niet door de exploitant is ingediend, wordt deze laatste binnen dezelfde termijn door voormelde deputatie of gemachtigde ambtenaar per ter post aangetekend schrijven kennis gegeven van het ontvankelijk beroep”;

1.2.2. Overwegende dat in artikel 50, 1°, a, van Vlarem I alleen gewag wordt gemaakt van een “onderzoek” van het beroep en zijn bijlagen op zijn ontvankelijkheid; dat de beslissing over het beroep geregeld wordt door artikel 50, 3°, b, waarin gewag wordt gemaakt van

een "uitspraak" over het "beroep"; dat dit betekent dat de bestendige deputatie uitspraak doet over alle aspecten van het beroep, dit wil zeggen ook over de ontvankelijkheid van het beroep; dat het in artikel 50, 1°, a, bedoelde onderzoek dan ook slechts tot een voorlopig oordeel over die ontvankelijkheid vermag te leiden; dat het middel niet gegrond is;

2.1. Overwegende dat het derde middel de schending inroept van de artikelen 26, 24, § 1, en 20 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (het milieuvergunningsdecreet), doordat het tweede bestreden besluit stelt dat de verzoekende partij geen beroep kan instellen, niettegenstaande zij als een adviesverlenend overheidsorgaan als bedoeld in artikel 20 van Vlarem 1 kan beschouwd worden en zij op 7 augustus 1989 een advies verleende;

Overwegende dat de tweede verwerende partij in essentie repliceert dat de verzoekende partij geen adviesverlenend orgaan is in de zin van artikel 20, § 1, van Vlarem 1, en dat de tussenkomst van die partij niets ter zake doet; dat de tussenkomende partij in haar verzoekschrift tot tussenkomst in de zelfde zin argumenteert;

Overwegende dat de verzoekende partij in haar memorie van wederantwoord nog aanvoert dat, aangezien de bepalingen van artikel 20, § 1, en artikel 49, § 1, haar geen mogelijkheid bieden om beroep in te stellen tegen wijzigingen van vergunningsvoorwaarden, de artikelen 26, 24, § 1, en 20 van het milieuvergunningsdecreet geschonden werden, zodat de Vlarem 1-bepalingen op dat punt buiten toepassing moeten worden gelaten, en dat door een wijziging van Vlarem 1 de verzoekende

partij ondertussen wel als een adviesverlenend overheidsorgaan werd aangeduid, wat er op wijst dat de vroegere versie van Vlarem 1 een onwettige uitwerking was van de principes vervat in het milieuvergunningsdecreet;

2.2. Overwegende dat op grond van artikel 26, §§ 1 en 3, samengelezen met artikel 24, § 1, 3°, van het milieuvergunningsdecreet, de "adviesverlenende overheidsorganen" beroep kunnen instellen tegen elke beslissing van het college van burgemeester en schepenen waarbij de vergunningsvoorwaarden worden gewijzigd of aangevuld; dat luidens artikel 12, § 1, van het milieuvergunningsdecreet de Vlaamse regering de adviesverlenende overheidsorganen aanduidt; dat artikel 20 van Vlarem 1 deze decreetbepaling uitvoert;

Overwegende dat ten tijde van het nemen van het bestreden besluit artikel 20, §§ 1 en 2, van Vlarem 1 de verzoekende partij niet vermeldde onder de aldaar opgesomde adviesverlenende organen; dat toentertijd die partij op grond van artikel 20, § 3, van Vlarem 1 slechts facultatief door het bestuur milieuvergunningen om advies kon worden gevraagd; dat zij daardoor geen adviesverlenend overheidsorgaan in de zin van het milieuvergunningsdecreet werd; dat, zoals de verzoekende partij trouwens zelf aangeeft, zij pas later -met het besluit van de Vlaamse regering van 28 oktober 1992-, in werking getreden op 1 maart 1993, als adviesverlenend overheidsorgaan werd aangeduid; dat het middel dus niet gegrond is;

3. Overwegende dat de verwerping van de boven besproken middelen, samen met de verwerping van de middelen besproken in het tussenarrest nr. 78.796, van

18 februari 1999, impliceert dat geen der middelen waarin werd aangevoerd dat het administratief beroep van de verzoekende partij tegen het eerste bestreden besluit door het tweede bestreden besluit ten onrechte onontvankelijk werd verklaard, gegrond zijn; dat hieruit voortvloeit dat de andere middelen niet dienstig zijn,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op drieduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achtentwintig juni tweeduizend en een, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	L. HELLIN,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.